

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЗВ'ЯЗКУ ТА ІНФОРМАТИЗАЦІЇ

01001, Київ, вул. Хрещатик, 22, тел./факс: (044)278-97-93, (044)569-71-04
<http://www.nkrz.gov.ua>, e-mail: office@nkrz.gov.ua, vdz@nkrz.gov.ua

02.07.12 № 01-4020/10

На № _____ від _____

Інтернет Асоціація України
вул. О. Гончара, 15/3, офіс 22
м. Київ,
01034

На ваш лист від 28.05.2012 № 98 (далі – Звернення) повідомляємо, що розробка Правил надання та отримання телекомунікаційних послуг затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11.04.12 № 295 (далі – Правила) тривала понад три роки. За 2010, 2011 роки було проведено десятки різноманітних форумів (круглі столи, засідання робочих груп, спільні наради з операторами телекомунікацій, експертні ради, тощо) підчас яких було розглянуто понад 400 зауважень та пропозицій. Переважна більшість пропозицій була врахована, а сам текст Правил, у порівнянні з першою версією, зазнав суттєвих змін.

Редакція пунктів Правил, до яких у вас виникли запитання, зазначені у Зверненні, були прийняті НКРЗ з урахуванням пропозицій операторів та провайдерів телекомунікацій ще у 2010 році. Під час наступних громадських обговорень, зокрема і за участі представників ІнАУ, запитань до їх змісту не виникало, зауважень та пропозицій до зазначених пунктів не надавались і офіційно до НКРЗ не надходили. Відсутні зауваження до них і в останньому, перед затвердженням НКРЗі остаточної версії тексту Правил, листі ІнАУ від 24.06.2011 № 193.

Щодо безпосереднього роз'яснення положень Правил повідомляємо.

1. Згідно з пунктом 3 Правил ідентифікаційна телекомунікаційна картка (далі – ідентифікаційна картка) — засіб, який використовується для позначення (ідентифікації) кінцевого обладнання абонента в телекомунікаційній мережі (SIM-картка, USIM-картка, R-UIM-картка тощо);

картка попередньо оплаченої послуги — засіб для замовлення та попередньої оплати послуг, що дає право споживачеві на отримання визначеного переліку та/або обсягу послуг оператора, провайдера в межах визначеного активу такого засобу.

Таким чином, SIM-карта (від англ. Subscriber Identification Module) – ідентифікаційний модуль абонента у вигляді смарт-карти, що застосовується в мобільному зв'язку (мобільний телефон, смартфон, модем та інші пристрої абонентського обладнання). Крім ідентифікації карта служить для дешифрування голосу та телекомунікаційних сигналів. На карті може зберігатися телефонні номери та SMS-повідомлення.

005182

Вх. Б 112
Від 09.07.2012 р.

На відміну від ідентифікаційної картки, картка попередньо оплаченої послуги не може містити дані для ідентифікації кінцевого обладнання абонента в телекомунікаційній мережі.

2. На сьогодні, всі питання, що пов'язані з доступом операторів рухомого (мобільного) зв'язку (далі – оператори РМЗ) до узагальненої бази даних кодів ІМЕІ, яку веде Державне підприємство “Український державний центр радіочастот” (далі – УДЦР), вирішені. Оператори РМЗ мають доступ до зазначеної бази даних як користувачі в реальному часі на постійній основі.

Тому вимоги пункту 21 Правил повинні виконуватись у повному обсязі без будь-яких відстрочок. Питання, що виникають в процесі роботи вирішуються між УДЦР та операторами РМЗ в робочому порядку.

3. Відповідно до абзацу 5 пункту 23 Правил оператор телекомунікацій визначає порядок відновлення надання послуг у разі втрати абонентом кінцевого обладнання та/або ідентифікаційної картки.

Зазначене положення гарантує абоненту його право на відновлення надання послуг протягом 30 календарних днів, а також дозволяє оператору самостійно визначити подальший механізм відновлення надання послуг, у тому числі коли абонент після закінчення 30-денного строку не звернувся за відновленням картки і наданням послуг.

4-5. Згідно з пунктом 49 Правил у разі зміни умов надання послуг, зміни тарифів, тарифних планів на послуги (пакети послуг), що надаються споживачеві, відповідно до пункту 59 Правил, оператор, провайдер зобов'язаний безоплатно надсилати абонентові повідомлення, в якому зазначається інформація про зміни, дату і строк їх запровадження з посиланням на веб-сайт та/або номер телефону чи інше доступне споживачеві джерело інформації.

Механізм розсилки повідомлень Правилами не регламентується. Оператор вільний обрати будь-який спосіб розсилки повідомлення (на бланку рахунку, окремим листом, електронним листом, СМС, ММС, тощо).

Крім того, відповідно до пункту 59 Правил оператор, провайдер у разі зміни тарифів, тарифних планів, які він встановлює самостійно, не пізніше ніж за сім календарних днів до їх зміни зобов'язаний:

оприлюднити змінені тарифи, тарифні плани у засобах масової інформації та/або на своєму веб-сайті (за його наявності);

повідомити абонентові про зміну тарифів, тарифних планів на послуги, що йому надаються.

Таким чином, опублікування зазначеної інформації на офіційному веб-сайті оператора, провайдера або в офіційному друкованому виданні є недостатнім.

6. Згідно з пунктом 58 Правил тарифи на послуги встановлюються операторами, провайдерами самостійно, крім тих, що згідно із Законом України “Про телекомунікації” підлягають державному регулюванню.

Абзац 2 пункту 58 визначає, що оператор, провайдер крім встановлення тарифів та/або тарифних планів встановлює строк їх дії – це його зобов'язання. Слід зазначити, що вимога про встановлення строку дії не поширюється на тарифні плани, які були введені до набуття чинності Правил та діють до цього часу.

Пунктом 61 Правил визначено, що у разі встановлення оператором, провайдером самостійно мінімального та/або граничного строку дії тарифів, тарифних планів на послуги такі тарифи, тарифні плани повинні застосовуватися до завершення зазначеного строку.

7. У разі здійснення оплати послуг з надсиланням рахунків, у такому рахунку обов'язково зазначається перелік інформації відповідно до пункту 74 Правил. Зменшення, за заявою абонента, такого переліку інформації, Правилами не передбачено.

Голова Національної комісії, що здійснює
державне регулювання у сфері
зв'язку та інформатизації

П.П. Яцук